

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Igora Burgera na neverejnom zasadnutí dňa 28. januára 2014 v Bratislave v trestnej veci odsúdeného **Ing. P. M. pre trestný čin podvodu** podľa § 250 ods. 1, ods. 5 zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. zák.) o sťažnosti manželky odsúdeného J. M. ako navrhovateľky vo veci povolenia obnovy konania, proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 27. marca 2013, sp. zn. 3Ntok 2/2012, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť navrhovateľky J. M. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Krajského súdu v Nitre ako súdu prvého stupňa z 2. decembra 2010, sp. zn. 2To 1/2008, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolacieho z 28. júna 2011, sp. zn. 2 To 2/2011, bol Ing. P. M. uznaný za vinného zo spáchania trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že

ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným S. v K. (mandatár) v jej mene 14. decembra 1998 v K. uzavrel mandátnu zmluvu o zabezpečení kúpy cenných papierov s akciovou spoločnosťou (a.s.) S.S. (mandant), zastúpenou Ing. P. H. a JUDr. K. K., ktorou sa ako mandatár zaviazal najneskôr do 31. decembra 1999 pre mandanta zabezpečiť na jeho účet a vo svojom mene kúpu cenných papierov – akcií a.s. S. v B. – každú v nominálnej hodnote 10 000 Sk v počte 7 150 ks za dohodnutú kúpnu cenu spolu 131 760 020 Sk;

pro forma faktúrou z 30. decembra 1998 požiadal mandanta o vyplatenie zálohy na nákup cenných papierov v sume 130 000 000 Sk, ktorú žiadal poukázať na bežný účet mandatára v a.s. S. v B., pričom vedel, že ako mandatár mal v tom čase v uvedenej banke nezaplatený zmenkový úver č. 1998/227 po lehote splatnosti a že si banka z tohto účtu v zmysle zmluvy o tomto úvere bude inkasovať nominálnu hodnotu zmenky a sankčné úroky, v tom čase spolu 128 478 047,50 Sk;

v ten istý deň, teda 30. decembra 1998, bankovým prevodom bola požadovaná suma 130 000 000 Sk z účtu mandanta na účet mandatára poukázaná, následne si uvedená banka v ten istý deň uplatnila právo inkasa z účtu mandatára v sume 128 478 047,50 Sk a zvyšok z poukázanej zálohy v sume 1 521 952,50 Sk Ing. P. M. použil na iné účely;

kúpu cenných papierov pre mandanta nerealizoval, poukázanú zálohu nevrátil, čím spôsobil a.s. S.S. v konkurze škodu vo výške 130 000 000 Sk (4 315 209,45 €).

Ing. P. M. bol za to uložený trest odňatia slobody na osem rokov so zaradením na jeho výkon do prvej nápravno-výchovnej skupiny; poškodená a.s. S.S. v konkurze s jej nárokom na náhradu škody boli odkázané na konania v občianskoprávných veciach.

Uznesením Krajského súdu v Nitre ako súdu prvého stupňa z 27. marca 2013, sp. zn. 3Ntok 2/2012, podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh J. M., manželky odsúdeného Ing. P. M., na povolenie obnovy konania v uvedenej trestnej veci bol zamietnutý, keďže súd nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por.

Proti uvedenému uzneseniu Krajského súdu v Nitre navrhovateľka J. M. podala sťažnosť, ktorou sa domáhala, aby napadnuté uznesenie bolo zrušené a vec vrátená súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie s cieľom, aby vo veci bola povolená obnova konania.

Najvyšší súd ako súd rozhodujúci o sťažnosti (§ 190 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) primárne konštatoval, že sťažnosť je prípustná (§ 185 ods. 2, § 402 ods. 3 Tr. por.), že bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 ods. 1 Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 187 ods. 1 Tr. por.). Najvyšší súd po tomto zistení preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť

výroku napadnutého uznesenia a konanie, ktoré tomuto predchádzalo, pričom dospel k záveru, že sťažnosť navrhovateľky a manželky odsúdeného Ing. P. M., J. M., nie je dôvodná.

Najvyšší súd konštatoval, že s predmetnou trestnou vecou sa zaoberal opakovane, a to nie len pri rozhodovaní v merite veci, ale aj v konaniach o mimoriadnych opravných prostriedkoch (konania o dovolaní, predchádzajúce konanie o povolení obnovy konania).

Terajšie konanie o návrhu na povolenie obnovy bolo vykonávané na základe návrhu manželky odsúdeného Ing. P. M. J. M.. Podstata jej návrhu spočívala v tom, že celé konanie jej manžela má charakter v zásade obchodnoprávneho vzťahu a odsúdený neporušil ustanovenia Trestného zákona. Navrhovateľka poukázala na rôzne súvislosti v danej veci, z čoho vychádza aj jej už prezentovaný názor, pričom novou okolnosťou, ktorá je potrebná na konanie o povolení obnovy, bol jej doručený list J. M.. V tejto písomnosti, ktorá bola súdu prvého stupňa predložená, jej pisateľ uviedol, že považuje odsúdenie Ing. P. M. za nespravodlivé, lebo proti nemu vystupovali iné osoby, ktoré celý postup zmanipulovali tak, aby získali peňažné sumy pôvodne poukázané v prospech Ing. P. M. ako mandátára.

Obsah tohto písomného podania bol súdom prvého stupňa dôkladne preskúmaný a tento súd vypočul tiež ako svedka jeho pisateľa Ing. J. M.. Ten uviedol, že o údajnom pozadí celého prípadu sa mal dozvedieť v lete 1998 od osoby, ktorá je v súčasnosti na neznámom mieste, resp. dokonca už mŕtva. Túto svedeckú výpoveď Krajský súd v Nitre analyzoval, pričom vzal do úvahy tiež predchádzajúce dokazovanie, najmä zápisnice o výsluchu Ing. P. M. a o jeho výpovediach na hlavnom pojednávaní, resp. aj s ďalšie dôkazy, pričom takto dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por.

S týmto záverom súdu prvého stupňa nesúhlasila navrhovateľka J. M., čomu dala výraz v sťažnosti podanej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre. Navrhovateľka v pozícii sťažovateľky opätovne rozobrala okolnosti podľa nej dôležité pre posúdenie celej veci, pričom však súd rozhodujúci o sťažnosti nedospel k záveru, že ide o skutočnosti jednoznačne dokázané. Aj v súvislosti s výpoveďou Ing. J. M., ktorého tvrdenia krajský súd nepovažoval za relevantné, nedospel ani súd konajúci o sťažnosti k záveru, že boli naplnené dôvody

na povolenie obnovy konania. Navrhovateľkou zatiaľ uvádzané okolnosti zostávajú len na úrovni jej tvrdení, resp. sú výsledkom jej subjektívneho hodnotenia vykonaných dôkazov, pričom však nejde o konkrétna, ktoré na povolenie obnovy vyžaduje zákon. Tento stanovuje za základnú podmienku obnovy konania to, že vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, resp. ktoré majú vzťah k uloženému trestu, ako to vyžaduje ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por.

Tvrdenia navrhovateľky a súčasne sťažovateľky nie sú podložené jednoznačnými dôkazmi a rovnako tak je možné hodnotiť aj písomnosť od Ing. J. M., resp. jeho výpoveď v tomto konaní ako svedka. Tieto dôkazy, aj keď v pôvodnom konaní neboli vykonané, nemajú charakter takých nových okolností, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy.

Hodnotenie dôkaznej situácie podal v odôvodnení písomného vyhotovenia svojho napadnutého rozhodnutia krajský súd, pričom najvyšší súd na tam uvedené okolnosti poukazuje a tieto si osvojuje.

Najvyšší súd na margo pripomína, že celá trestná veci Ing. P. M. bola opakovane skúmaná v rôznych konaniach, pričom jeho zavinenie na predmetnom skutku bolo jednoznačne preukázané a neboli zistené okolnosti spochybňujúce závery zakladajúce odsúdenie páchatel'a deliktu. V terajšom konaní uvádzané okolnosti nemajú takú relevanciu, aby bolo možné ustáliť, že pri odsúdení Ing. P. M. došlo k závažným pochybeniam.

Najvyšší súd teda dospel k záveru, že neboli zistené v doterajšom konaní podmienky obnovy podľa § 394 ods. 1 Tr. por., že doterajšie konanie bolo vykonané v súlade so zákonom z hľadiska procesného a že túto situáciu nie sú spôsobilé zvrátiť ani tvrdenia J. M. uvedené v jej sťažnosti.

Najvyšší súd po zvážení uvedených okolností preto sťažnosť navrhovateľky J. M. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 28. januára 2014

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová